

Nr 54.

Av herr **Österberg**, med förslag till ändrad lydelse av 39 § värnpliktslagen.

Vid bedömande av frågan om landstormens beklädnad, framstår främst spørsmålet: Kunnat åtgärder till förseende av erforderliga uniformspersedlar åt de till landstormstjänst inkallade värnpliktiga vidtagas genom regeringens och riksdagens åtgöranden, utan att ändring av bestämmelserna i kap. VII § 39 värnpliktslagen företages?

Enligt min åsikt är detta icke tänkbart. I nyssnämnda § 39 är bestämt, att landstormsman, som utkallas till tjänstgöring enligt § 36 mom. 1, skall erhålla beklädnad eller beklädnadsersättning, men utkallas han enligt samma § mom. 2, är han skyldig att själv hålla sig med kläder.

Härav framgår tydligen, att då landstormsman inkallas till den i lag föreskrivna repetitionsövningen, som tillkommer landstormen, har han anspråk på beklädnad eller beklädnadsersättning, men inkallas han till tjänstgöring, som avser rikets försvar, då får han själv bekosta sin beklädnad. Förnuftigt sett är väl dock tjänstgöring vid rikets försvar av den beskaffenhet och betydelse, att landstormsmannen borde vara försedd med god, fullständig och ensartad utrustning. Den värnpliktiges ställning som *kriksman* kräver oavvisligen att så är förhållandet.

Det torde även icke vara mer än en mening därom, att landstormen, enligt 1914 års härordning fått en sådan viktig ställning i vårt försvarsväsen, att densammans organisation bör bli så fulländad, som dess maktpåliggande uppdrag kräver. Och i en god militär organisation är givetvis truppens beklädnad ett synnerligen viktigt moment.

Då det dock, enligt min mening, icke är möjligt att praktiskt ordna landstormens beklädnad och anvisa erforderliga medel därtill,

med mindre än att lagen tydligen angiver att så skall ske, får jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta att § 39 i gällande värnpliktslag måtte få följande ändrade lydelse: värnpliktig erhåller under tjänstgöring, som i § 36 omfattas, beklädnad eller beklädnadsersättning samt vid tjänstgöring, som i mom. 1 samma § anges, dessutom penningbidrag.

Stockholm den 26 januari 1915.

Gust. Österberg.